

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quid sint septem lampades ardentes ante thronum. Et septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei. Sectio VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Prou. 18. 1.

Esaï 26. 8.

D. August.

Psal. 47. 7.

D. Ambros.

Diui narum

communitate

num vis ad

conueriendos

peccatores.

Exod. 14. 24.

Psal. 76. 17.

iuxta illud Prou. 18. *Fugit impius nemine persequente*, qui etiam difficilem, ceruarum instar spiritualem conuersionis sortum emittunt, audita terrificam quadam de iudicio, & inferni cruciatibus, concione, quasi tonitru audito pariunt, & conuertuntur. Quemadmodum ipsi consentitur Esaïa 26. *A facie tua Domine concepimus, & quasi parturimus, & peperimus spiritum salutis*: quamquam enim in Hebræo illud *A facie tua*, ad præcedentem sententiam pertineat, tamen Septuaginta ad sequentem retulerunt, sic locum transferentes propter timorem Domini in vtero accepimus, &c. Eodémque modo legit D. Augustinus in Psalmum 47. super illa verba, *Idolores ut parturientis*. Et D. Ambrosius libro 2. De interpellatione Iob capite 4. Hanc etiam peccatorum conuersionem, quæ per miraculorum, & magnorum auxiliorum vim perficitur, habet typicè expressam in subuersione curruum Pharaonis, de qua est sermo Exod. 14. *Respicies Dominus super castra, Ægyptiorum subuertit rotas curruum*: eam enim rotarum & curruum subuersionem simul tonante celo cōtinnisse docuit Regius vates Psal. 76. cū dixit: *Viderunt te aqua Depu, & timuerunt, & turbata sunt abyssi, multitudo sonitus aquarum, vocem dederunt nubes. Et enim sagitta tua transeunt, vox tonitruus tui in rota. Vbi rota pro rotis, id est, curribus posita est: sic etiam ad terrificum diuinarum comminationum tonitrum rotæ curruum dissipantur. Id est impiorum fastus & superbi destruitur: & in humilem ad suauem Euangelij iugum subiectionem commutatur.*

Quid sint septem lampades ardeptes ante thronum.

Et septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei.

SECTIO VI.

I. Quid per septem lampades, quæ ante thronum Dei ardebant, intelligendum sit, Ioannes ipse explicauit, cū dixit: *Et septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus Dei*. Per hos autem septem spiritus, quidam vniuersitatem Angelorum, plures septem spiritus sancti dona accipiunt. Verū cū nos iam primo capite dixerimus, per septem hosce spiritus, intelligendos esse septem præcipuos Angelos rebus humanis præfidentes, sicuti intellexerunt Irenæus, & Clemens Alexandrinus, quos hoc loco citat Arethas, illud dumtaxat explicandum superest, cur lampadibus ante thronum Dei ardentibus comparentur. Illa igitur est ratio potissima. Quia nimirum septem isti Angeli fideles in fidei caligine, vitæque huius tenebris versantes, per inferiores Angelos, & interdum etiam per seipso, tanquam splendidissimi lampades illuminant: quam eandem ob causam astra matutina appellantur Iob 38. *Videras, cum melaudarent simul astra matutina*: Quo loco Patres per astra matutina, Angelos accipiunt, veluti D. Gregorius,

Iren. Clem.

Alex. Areth.

Septem præ-

cipuos Angeli

cur lampades

dicantur.

Iob 38. 7.

D. Greg.

D. Hieron.

II.

Zachar. 4.

D. Hieronymus in commentarijs eius loci.

Sunt autē hæ lampades continuo ante thronum Dei, id est, omnibus expositæ, vt ex illis quicunq; voluerint, lumen sibi mutuari possint, vnde ad idem significandum, diuersa tamē similitudine, & candelabro illo aureo apud Zachariam, capite 4. septem lucernis constante quod Ecclesiā representabat, septem spiritus sancti donis illustratam, ex duobus rostris aureis, id est, quibusdā veluti clauis dependebant septem infusoria, id est septem vasa, in quibus seruabatur oleum, quod in lucernas mitteretur, quemadmodum pleriq; interpretantur, de qua tamē interpretatione in nostris super Zachariā cōmentarijs, quid sentiendū sit docemus. Quæ infusoria Arias Montanus in cōmentarijs super Zachariam interpretatur celestes

Arias Mont.

stes spiritus ad diuina beneficia Ecclesie ministranda, deputatos, iuxta illud ad Hebr. 1. *Omnes sunt ad ministrandum spiritus in ministerium missi, propter eos qui hereditatem capiunt salutis.* Cernis igitur Angelos, non solum lampades esse, quae luceant, sed etiam vasa aurea diuinorum beneficiorum, & gratiarum plenissima: quas cupiunt fidelium mentibus tanquam lucernis infundere: recte enim omnia diuina beneficia olei nomine intelliguntur, cum ex Dei misericordia proficiuntur. Merito etiam haec lampades ardere videntur, quia Angeli quantum est ex se, quos illuminant, accendunt, & Dei amore inflammant. Vnde & in sacris literis libig- nea potissimum specie describuntur, quemadmodum tradit Dionysius Areopagita in sua celesti Hierarchia cap. 15.

Quod si in gratiam communis opinionis velis per septem hos spiritus septem spiritus sancti dona intelligere, recte illa etiam lampadibus comparantur, cum iustorum mentes illustrentur, beneficio Christi Domini, ex quo veluti flores pulcherrimi donorum fructus pullulant, idcirco enim Esaias, cum de donorum spiritus sancti generatione ex Christo locutus est, florem Christum appellauit. Sic enim ait capite 4. *Egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice eius: cendet, & requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientiae, & intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiritus scientiae, & pietatis, & replebit eum spiritus timoris Domini.* quia nimirum ex Christo tanquam ex flore septem haec dona, non solum veluti odores suauissimi, sed etiam ut fructus pulcherrimi orta sunt, & vniuersam Ecclesiam impleuerunt. Ardentes autem haec lampades videntur, quia spiritus sancti dona semper charitatem comitantur, atque adeo continuo ardent: sunt enim haec dona, quemadmodum & virtutes morales infusa, veluti pedilaeque charitatis, quae eam quasi Reginam semper prosequuntur.

Sed cur ante thronum, inquires, ardent? quia ut ait Glossa, dona spiritus sancti semper parata sunt dante disponentibus, quare septem haec lampades semper ante Dei thronum ardentes, significant Deum promptissimum esse, & paratissimum ad conferendam omnibus gratiam. Quam etiam ob causam eadem spiritus sancti dona brachia appellantur, quia Deus vniuersos cupit amplecti, & quae propterea de caelo in terram porrigit, ad complectendos vniuersos. Sic enim Rupertus libro 2. in Deuteronomium, capite vigesimo, exponit illud Deuteronomij 33. *Non est Deus alius ut Deus rectissimi ascensor caeli, auxiliator tuus, magnificentia eius discurrunt nubes, habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna.* Quid est, inquit Rupertus, habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna? nisi quod Christus ascendit in caelum, sedensque ad dexteram Patris habitat sursum, & exinde porrexit huc brachia sua sempiterna, id est sancti spiritus sui dona fortissima. Atque haec Dei promptitudo significatur Esaiæ 65. vbi Deus ipse ita loquitur: *Inuenerunt, qui non querebant me, dixi, ecce ego, ecce ego ad gentem, quae nesciebat me, & quae non inuocabat me.* Sanè non alia ob causam Deus inuenitur à non querentibus, nisi quia ipse omnibus se offert, & omnes vias intercipit, ut ita in eum omnes, vel inscii, & imprudentes incurrant, nec eo contentus praeterea clamat, *Ecce ego, ecce ego.* Id quod etiam Christus de se ipso significauit cum dixit Canticorum 2. *Ego flos campi.* Vbi obseruandum est cum Beda in commentarijs eius loci, non se appellasse florem horti, qui non omnibus patet, sed campi, qui est omnibus expositus, ita ut eum omnes liberè possint decerpere, *Quasi diceret, inquit Beda, flos sum campi, quia per totius orbis latitudinem odoris mei gratiam innotescere cupio: quod videtur aluisse Simeon, cum Luca 2. ita cecinit. Vide- runt oculi mei salutarem tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum.*

Angeli qui illuminant, Dei amore accendunt, Dio. Areop.

III. Spiritus sancti dona, quae ex Christo pullulant, sunt septem.

III. Deus paratissimus ad conferendam omnibus gratiam.

Rupertus, Deut. 33. 26.

Esaias, 65. 1.

Omnibus se offert Deus, Cantic. 2.

Beda, Luca 2.